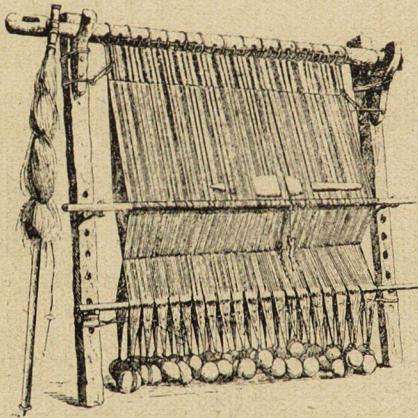

и винаги въ желтъ цвѣтъ, служаща вече за риза, безъ да има нейното предназначение.

Доста любопитна подробност е да се знае, че тѣзи дѣлни ржкави се пришивали набѣрзо следъ обличането и се разпаряли при събличането. Случвало се е при турнирите, когато нѣкоя интузиазирана дама акламирала победителя и му хвърляла цвѣта, ржкавици, ешарпове и др., да му хвърли и ржкава си.

Фиг. 50. Мантя съ втѣкани хералдически знаци.

Фиг. 51. Срѣдневѣковенъ станъ

Фиг. 52. Мужко облѣкло оғь XIII и XIV стол.

Дѣлгата мантя повече отъ всѣко га станала церемониална дреха. (Фиг. 45). Туниките прѣпасани сѫщо така се удѣлжили. (Фиг. 51, 52). Мужете започнали да се брѣснятъ и носѣли една берета съ странични наддавки, които се закопчавали или подъ